

Riktiga lastbilar ska ha motorhuvven framför hytten, menar många. Statusen för den som kör en nosbil är hög. På vissa marknader är den som sitter bakom ratten på en Scania T-bil kung. Men nu ska den bort.

Riv upp beslutet Scania! uppmanar Truckings Stefan Andersson.

Av Stefan Andersson (text), bilder från Stefan Anderssons och Scanias arkiv.

Farväl

Tsom i torped, N som i normalbyggd eller nos, conventional på engelska, kärt barn har många namn. Efter september läggs T-modellerna ned och en epok går i graven. Scania är den tillverkare (om vi bortser från amerikanska marknaden) som ensam erbjudit en modern nosbyggd bil. Volvo drog ju som bekant in sin NH-bil på europeiska marknaden för ett par år sedan.

I tidernas begynnelse hade alla bilar och lastbilar en motorhuv framför föraren. Det var ett naturligt sätt att bygga på, motorn satt längst fram i chassit och kläddes in med några plåtar och en kylare framför. Så levererades lastbilen från fabrik för att sedan fördes med hytt och lastbärare hos någon lokal byggare. Många små hantverksfirmor var inblandade för att få en färdig lastbil.

Under 1930-talet dök det upp frambyggda lastbilar. Hytten placerades över motorn och på så vis kunde man inom samma fordonslängd få större lastutrymme. Under 1960-talet infördes längdbegränsning i många länder och den frambyggda bilen blev mer eller mindre ett måste. Här i landet har längdbestämmelserna alltid varit gynnsamma, →

Bosse Norvinge tillhör de åkare som kör Scania T och inte förstår varför den ska försvinna.

”Rör inte min T-bil”

Scanias besked att sluta tillverka T-bilen har upprört. Bosse Norvinge från Hedekas är en av dem som inte förstår hur Scania tänker. Han har kört Scania T i alla sina åkarår och tillhör den yngre generation som ändå ser den urgamla biltypen med motorhuv som självklar.

Av Stefan Andersson (text & foto)

Det finns bara fördelar med en T-bil, inga nackdelar, menar Bosse Norvinge.

Den är lätt att ta sig i och ur, insteget är som en trappa och det är något som man inte hittar på en frambyggd bil. Dessutom har jag helt plant golv i hytten. Hur många har det?

Bosse tänker även på säkerheten:

– Man har ju faktiskt motorn framför sig om det skulle smälla. Hela nosen funkar som en deformationsszon.

Efter en stund kommer Bosse på en nackdel, även om det inte fungerar så för honom.

– Bilen blir längre och det borde bli svårare att ta sig fram på trånga ställen. Jag har aldrig själv upplevt det så men å andra sidan är jag för lång för Norge. Den körningen ”slipper” jag, det är för mycket backar och dåligt betalt, säger Bosse och skrattar.

Enormt utrymme

Bosse tillhör den yngre generationen åkare. Han startade eget 1996 efter att ha jobbat som anställd på Svelast några år. Första egna bilen var en Scania T112 av -83 års modell.

– På den tiden låg jag ute under veckorna. T-bilen har ett enormt utrymme i sovhytten så jag fick smak på bilen. Har man blivit van vid en sådan standard vill man inte byta ned sig. När det blev dags att byta var valet enkelt, en T-bil skulle det bli igen.

T143:an med 450 hk motor han kör nu köptes 2001 och hade då gått 68.000 mil. Idag har mätaren passerat 100.000-strecket med ett par tusen mil. Sedan några år tillbaka kör Bosse containrar från Holmens och Lignotech i Vargön ner till hamnen i Göteborg. Ett par vändor om dagen blir det nättarna tillbringas nästan alltid hemma.

– Jag har inte bytt mer än slitagegrejor och räknar med att en sådan här bil ska kunna rulla problemfritt i många år till.

Bosse märkte stor skillnad vad gäller komforten mellan 112:an och 143:an. Hytten på den nya bilen var luftfjädrad i bakändan vilket gjorde körningen mycket behagligare. I övrigt var bilarna lika förutom motorerna.

– Men det var nära att det hade blivit en ny T124 när jag bytte, jag hade en offert, men som tur var slog jag inte till.

Bosse erkänner att utseendet spelar in. Det finns mycket känslor kring bilvalet. Bilen blir en viss identitet och den ska vara en arbetsplats under flera år.

Förstår inte

– Årligt talat har jag inte helt accepterat utseendet på 4-seriens T-bil. Istället för att lägga ned modellen trodde jag att Scania skulle fräscha upp designen samtidigt som man visade nya R-serien förra året.

Han förstår inte riktigt Scanias sätt att tänka, många fler T-bilar skulle kunna säljas om folket i Södertälje hade en annan inställning.

– T-bilen har alltid varit lite av en strykpojke, man har inte satsat på utvecklingen på samma sätt som

de övriga modellerna. Exempelvis kom inte Topline-taket förrän efter många år och luftfjädring på boggin gick heller inte att få trots att det är en väldigt viktig sak för oss dragbilsåkare.

Och helluftfjädring har man fortfarande inte infört som alternativ, trots att Scania pratar om sitt modulsystem.

Veteraner med nos

Hemma på gården i Dalsland står den gamla 112:an kvar, mest av nostalgiska skäl. Han har också skaffat sig ett par äldre nosbilar, en LS140 och en LS141, som renoveringsobjekt. Intresset är stort för veteranalystbilar och en dag hoppas han få tid att köra med gamlingarna på veterantäffar.

Att Scanias T-modeller nu försvinner tycker Bosse är helt galet.

– Riv upp beslutet!

Vi förstår att han tycker det finns allvarligare saker att fundera över än en så självklar sak som att Scania ska fortsätta tillverka sin bästa bilmodell. Åkarlivet är tillräckligt komplicerat som det är.

– Det är ovissit om framtiden, kanske speciellt för oss i dragbils-svängen. Utlänningarna tilläts ta för sig alltmer av våra transporter och hur det kommer att sluta vet ingen. □